

Nhìn Ánh Lửa Tàn

Chậm - Trầm lắng

Nguyễn Đức Quang
Sài Gòn - 1967

Trời mù tối lửa tàn ngồi nhìn ánh lửa vàng,
đêm gió lạnh xa vắng. Ngon lửa cháy bập bùng người nhờ
đó lại gần thấy rõ những khuôn mặt thân. Rồi lửa
bé tàn dần và màn tối vờn lên đời tràn lan khắp
nơi. Ngon lửa bồng rạng ngồi, nhờ người
đã thêm mỗi cho bóng đêm ngậm ngùi.